

at der skal blive ikke under 9 Ansøgninger tilbage. Men det kunde jo endog vel hændes, at der om smaa Præsteembeder kunde være saa faa Ansøgere, at ikke engang dette Tal blev naaet, og, naar Ministeren saa kunde lægge Halvdelen til Side, vilde Udvalget let blive saa ringe, at det var næsten betydningsløst. Og fordi man ikke holdt sig strengt til denne Prøf, kunde man dog vel nok komme til Noget, der paa dette Punkt kunde bidrage til Lovforslagets Fremme. For mig har et Lovforslag som det, der blev vedtaget her ifjor, langt større Betydning, og vilde være langt at foretrække for den slesvigiske Valgmaade. For denne slesvigiske Valgmaade har jeg slet ingen Sympathi, og jeg tror ikke, at den vilde være den heldigste. Men paa den anden Side tror jeg dog ikke, at man skal holde saa absolut fast ved, hvad der blev vedtaget her ifjor, at man jo nok kan tænke sig nogle smaa Forandringer deri, som kunde gjøre Lovforslaget mere brugbart og tiltalende for Andre. — Jeg skal hermed ogsaa anbefale at fremme denne Sag med fuldt Alvor. Jeg haaber, at vi Alle ville være enige om at paastynde den og om at se, at faae den frem i en saadan Stikfelse, at Rigsdagens forskjellige Afdelinger mulig omstider endnu i denne Samling, hvad jeg ikke har opgivet Haabet om, enes om en god Lov angaaende det foreliggende vigtige Spørgsmaal.

Ploug: Ja, jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at den slesvigiske Valgmaade — vi vide jo Alle, hvad derved forstaas, — ingenlunde i og for sig er at foretrække for, hvad der ifjor blev foreslaaet af Regjeringen og vedtaget her. Det er min fulde Overbevisning, at Regjeringsforslaget indrømmer Menighedernes ikke lidet Mere end den nævnte Valgmaade. Det er heller ikke min Mening, at der ikke skulde kunne tænkes nogen Forandring i det omtalte Forslag, som kunde være tilstedelig, ja endog hensigtsmæssig. Dette gjælder da navnlig, om det Punkt, som det ærede Medlem berørte. Om Ministeren skal kunne henlægge Halvdelen eller Trediedelen af Ansøgningerne, om der skal blive 7, 9, 11 eller 12 tilbage, det er Noget, som jeg

for mit Bedkommende overmaade godt kan gaa ind paa at gjøre Forandringer i. Men, hvad der for mig er Hovedsagen og Principet i Lovforslaget, det er, at en ubetinget Ret til at bestemme, hvem der skal være Præst, ikke skal tilkomme Menigheden, medmindre Menighedsudvalget er enstemmigt. Saa snart man forlader dette, kommer man, som det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer) berørte, ind paa Majoritetsprincippet, et Princip, som ingenlunde kan tilstedes anvendt i kirkelige Spørgsmaal. Det kan ikke tilstedes Minoriteten at paatvinge Majoriteten en Præst. Det er for Minoriteten ganske anderledes nedtrykkende og fortrædigende, at Majoriteten udnævner Præsten, end at Ministeren gjør det. Deri tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem, som sidst talte, vil være enig med mig (Scholer: Ja)

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til en Uttring, der fremkom baade med Hensyn til den forrige Sag og nu ogsaa før med Hensyn til denne Sag fra den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (Rasmussen). Jeg tror, at han har misforstaaet min Stilling til disse Sager. Jeg tror ikke paa nogen Maade at have antydet eller tilfændegivet, at det skulde have været min Mening kun at ville gjøre et første Forsøg med disse Reformers og derpaa at slippe dem. Jeg tror, medens jeg forøvrigt meget maa paastjenne hans Udtalelser om min Virksomhed, at burde fremhæve, at jeg ogsaa med Hensyn til de her foreliggende Reformers har vilst, at jeg ikke blot har ønsket at bringe dem frem, men at jeg har villet gjøre alt Mit her ogsaa saa snart som muligt at føre dem igjennem. Det har altsaa ingenlunde været min Agt at ville slippe dem. Spørgsmaalet er kun, hvorvidt det vilde have været rigtigt af mig at indbringe dem paany netop i denne Samling i det andet Thing, og navnlig forinden det havde vilst sig, om der i det andet Thing var en Tilbøielighed til at komme dem imøde paa anden Maade end sidst. Det er nu et Spørgsmaal, som selvfølgelig allermindst kan debateres i dette Thing, hvorledes en Minister skal bære sig